

### [Svend Jørgensen.]

135 mennesker. Det er også oplyst i lovforslaget, at i 1947—48 fungerede kun 5 af skolerne, men at der i 1948—49 åbnedes 8 med plads til 650 arbejdsløse unge.

Men brugen af skolerne har altså været for dyr, hvad så årsagen er. Sandheden er vel, at der er flere årsager. Personalet er formentlig for omfangsrigt til den brug, der gøres af skolerne, derfor er det forståeligt, at driften må blive for dyr. Det oplyses, at udgiften for en elev pr. dag har vekslet i de senere år fra 24 til 40 kr., og det betyder, oplyses det videre, at en elev i 7 måneder i de år, hvor skolerne har været bedst udnyttet, har kostet samfundet 5 000 kr., og at en elev i 7 måneder i indeværende år vil komme til at koste 8 400 kr.

Selvom der nu kan pilles noget ved disse tal — og det kan der jo —, kan dette forhold naturligvis ikke fortsætte. Det kan ikke nægtes, at der her er tale om uforholdsmæssigt store udgifter hidrørende fra forskellige årsager, hvoraf den væsentligste vel er den, at der ingen elever er i de 5 sommermåneder — det må man erindre sig. Dertil kommer så det store administrationsapparat lige fra toppen i ministeriet og til den førnævnte meget omtalte løse medhjælp ude ved skolerne. Den højtærede minister oplyser, at der i hans ministerium er 6 jurister, 3 assistenter, 4 halvdagsembedsmænd plus kontorhjælp — jeg ved ikke hvor mange —, som næsten udelukkende helliger sig ungdomsskolerne. Det lyder forbøffende, og det kunne tyde på, at der også oppe i ministeriet er noget galt, og at man passende kunne begynde at reformere her. Man må erkende berettigelsen af, at der gennemføres ændringer vedrørende den fortsatte brug af de nuværende 8 skoler, og at man også går til visse ændringer vedrørende personaleforholdene.

Det er i lovforslaget nævnt, at skolen i Karsmose kan overgå til civilforsvaret, og det nævnes endvidere, at skolen ved Audebo formentlig senere vil kunne overgå til samme formål. Det skal vi forsåvidt ikke indvende noget imod, når man så samtidigt sikrer, at 2—3 skoler stilles til rådighed for omskoling og opskoling af ufaglærte, for dette sidste forslag har i høj grad vor interesse. I det hele taget mener vi, at man bør være forstående overfor de problemer, som denne lov omfatter, men vi mener også, at er der noget, som er vrangt, må vi selvfølgelig have det rettet. De, der trænger til et ophold på en arbejdsteknisk skole, må hjælpes til et sådant ophold. Vel er udgifterne ved disse skoler store,

men det er jo også dyrt at lade de unge arbejdsløse gå ude i kommunerne med understøttelse; man må retfærdigvis også tænke på, at der ved et skoleophold spares arbejdsløshedsunderstøttelse. Dertil kommer, at der gennem de unges arbejde skabes samfundsnyttige værdier. Om man kan gøre disse værdier op i penge, ved jeg ikke; for nogle arbejders vedkommende, arbejdet i statens skove, i grusgrave, ved veje o. lign., kan man formentlig, men der er andre værdier, som ikke kan gøres op i penge, og som man ikke må se bort fra, og det er værdien af, at afsپoret ungdom forhåbentlig gennem disse foranstaltninger kan sættes i gang påny.

Den højtærede minister omtalte i slutningen af sin fremsættelsestale det ungdomsudvalg, der sammen med ministeriet følger dette ungdomsarbejde, og erklærede, at de nuværende udvalgsmedlemmer nærrede stor interesse for arbejdet og kendte det nøje, men ministeren følte sig

„ikke overbevist om, at denne sammenblanding af folketingets ansvar og ministeriets ansvar har virket forenkende og besparende i den daglige administration“.

Det kan jeg, som ikke har været medlem af dette udvalg, naturligvis ikke udtale mig om, men jeg kan nu egentlig ikke tænke mig, at dette forhold skulle have bevirket, at udgifterne er blevet så uforholdsmæssigt store. Forøvrigt har folketings- eller rigsdagsudvalg og ministerier arbejdet sammen på så mange andre områder, så hvorfor skulle man ikke kunne gøre det på dette område? Den højtærede minister afstår imidlertid også fra at stille forslag med hensyn til at begrænse rigsdagens indflydelse.

Nu hørte vi, at hans meningsfælle, den foregående ordfører, har den opfattelse, at dette udvalg er overflødig og bør afskaffes, og den opfattelse vil han formentlig hævde i det udvalg, som jeg regner med skal nedsættes til behandling af lovforslaget. Jeg har imidlertid det indtryk, at dette rigsdagsudvalg, allerede inden den højtærede minister overtog sit høje embede, har været opmærksomt på en hel del af de i lovforslaget rejste spørgsmål, så helt omsonst har udvalget altså ikke arbejdet. Det er mig i hvert fald bekendt, at mit partis repræsentant i udvalget allerede ved mødet den 13. oktober f. å., altså inden den nuværende socialminister overtog sit embede, rejste spørgsmålet om at lade nogle af skolerne overgå til andre formål, sådan som den højtærede minister nu foreslår. Når dette da blev foreslået af vort partis repræsentant, var det jo, fordi det på da-